

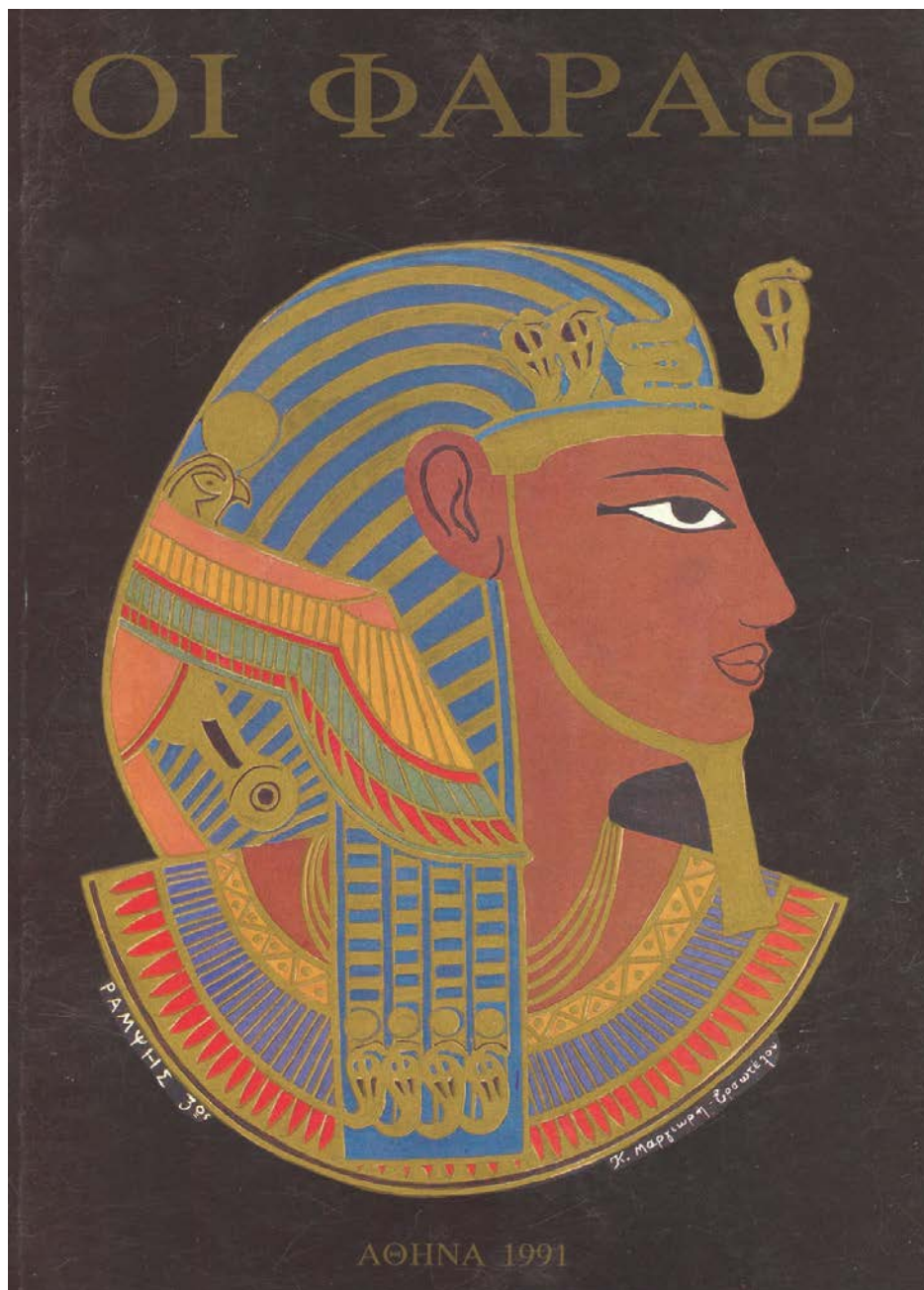
**ΗΜΕΡΑ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ
ΤΟΥ Ν. ΜΑΡΓΙΩΡΗ, ΚΡΙΝΟ ΑΝΤΡΕ ΣΑΛΒΑΤΟΡΕ ΝΤΕ ΚΑΣΤΡΟ,
3 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟΥ 1968, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΑΙΓΥΠΤΟΥ
-ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΚΡΙΝΟ ΝΤΕ ΚΑΣΤΡΟ-
Συλλογή, Αντιγραφή, Επιμέλεια: *Ηλίας Κατσιάμπας, μαθητής Ν. Μαργιωρή*
και υπεύθυνος της Ακαδημίας Ν. Μαργιωρή-Ομακοείο Τρικάλων**

Ο Δάσκαλος **Ν. Μαργιωρής** γράφει για τον Δάσκαλό του **Κρίνο Αντρέ Ντε Κάστρο** στο βιβλίο του «**Φαραώ Ακενατόν και Τουταγχαμών, με μέθοδο εκμάθησης της Ιερογλυφικής Γραφής**»:

<https://www.omakoio.gr/index.php/8-news/58-oi-farao-akenaton-kai-toutagchamon>

Πρώτη Έκδοση βιβλίου Ν. Μαργιωρή «**Φαραώ Ακενατόν και Τουταγχαμών**».

Δεύτερη Έκδοση βιβλίου Ν. Μαργιωρή «Φαραώ Ακενατόν και Τουταγχαμών, με συμπληρωματική και επεξηγηματική ύλη».

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ Ν. ΜΑΡΓΙΩΡΗΣ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ

...Σαν έφυγα από την Αλεξάνδρεια πριν από το 1960, περίπου ένα χρόνο, καθίσαμε μια ολόκληρη νυχτιά και είπαμε τα όλα του κόσμου τα καλά και τα κακά και την ανάγκη να μεταδίδεται η σπίθα της Αλήθειας από γενεά σε γενεά, για το καλό το κόσμο.

Οι ώρες ήταν τραγικές και δύσκολες. Με ενεθάρρυνε Πατρικά και με παρότρυνε να επαναπατρισθώ στη λατρευτή Πατρίδα την Ελλάδα. Μου ζήτησε και πήρε την **υπόσχεσή μου**, ότι δεν θα λησμονήσω να διδάσκω την

ΑΛΗΘΕΙΑ όσο θα ζούσα, στη χώρα των προγόνων μας. Την υπόσχεσή μου αυτή κράτησα από την πρώτη μέρα, που επαναπατρίστηκα στην ιδιαίτερη Πατρίδα μας, τη λατρεμένη για μας τους Αιγυπτιώτες, ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ...

Δεν αρκούν τα βιβλία του κόσμου, να γράψω τις σοφές διδασκαλίες του διδασκάλου μου **Κρίνο**. Στο παρόν συμπλήρωμα του βιβλίου τούτου (Φαραώ Ακενατόν και Τουταγχαμών), που τοποθετείται στη δεύτερη έκδοσή του, τοποθετώ τα **Ιερογλυφικά** και τη μέθοδο για απαρχή μελέτης των ιερογλυφικών, όπως τα διδάχτηκα από το διδάσκαλό μου. Επίσης σας παρουσιάζω **φιγούρες Γιόγκα**, όπως τις διδάχτηκα από το διδάσκαλό μου Κρίνο.....

.....Οι γονείς δίνουν τη ζωή. Οι διδάσκαλοι προσφέρουν την καλή ζωή. Εμένα ο διδάσκαλός μου, μου έδωσε **την Άριστη Ζωή**, αυτή που χρησιμοποίησα στο βίο μου αυτό σε φίλους και εχθρούς, σε πλούσιους και φτωχούς, σε γνωστούς και άγνωστους, σε συγγενείς και ξένους.

ΑΙΩΝΙΑ ΘΑ Σ' ΑΓΑΠΩ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΕ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΡΙΝΟ ΝΤΕ ΚΑΣΤΡΟ. ΑΓΑΠΗΤΕ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕ ΜΟΥ.

Αθήνα 4/6/1991, Ν. Α. Μαργιωρής

ΟΙ ΦΑΡΑΩ ΑΚΕΝΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΤΑΓΧΑΜΩΝ (ΔΥΟ ΕΚΔΟΣΕΙΣ) ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ 1991

<https://www.omakoio.gr/index.php/8-news/58-oi-farao-akenaton-kai-toutagxamon>

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ ΜΕ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΗ ΥΛΗ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΚΑΙ ΜΙΚΡΗ ΙΕΡΟΓΛΥΦΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟ ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΜΟΥ ΚΟΜΗΤΑ ΚΡΙΝΟ ΑΝΤΡΕΑ ΣΑΛΒΑΤΩΡ ΝΤΕ ΚΑΣΤΡΟ

Σ' ΑΥΤΟΝ ΠΟΥ ΜΟΥ **ΑΝΑΨΕ** ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΒΑΘΥ ΕΙΝΑΙ ΜΟΥ ΤΗ **ΛΑΜΠΑΔΑ** ΤΟΥ **ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ** ΚΑΙ ΦΩΤΙΣΤΗΚΑΝ ΟΙ ΑΠΟΚΡΥΦΟΙ ΚΟΣΜΟΙ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΜΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΟΙ ΑΝΤΙΛΗΠΤΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΘΑΜΒΩΜΕΝΟ ΝΟΥ ΜΟΥ. **Σ' ΑΥΤΟΝ ΑΦΙΕΡΩΝΩ** ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΕΡΓΟΥ ΜΟΥ.

ΒΙΒΛΙΟ ΦΑΡΑΩ ΑΚΕΝΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΤΑΓΧΑΜΩΝ, ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ, ΜΕ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΗ ΥΛΗ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΜΕ **ΛΕΞΙΚΟ** ΚΑΙ **ΜΙΚΡΗ ΜΕΘΟΔΟ ΙΕΡΟΓΛΥΦΙΚΗΣ** ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΣΕΒΑΣΤΟ ΚΑΙ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟ ΜΟΥ

ΚΟΜΗ – ΚΡΙΝΟ – ΑΝΤΡΕ – ΣΑΛΒΑΤΩΡ – ΝΤΕ – ΚΑΣΤΡΟ

ΕΥΓΕΝΗ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΥΘΕΙΑΝ ΓΡΑΜΜΗ ΑΠΟΓΟΝΟ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΟΠΑΛΛΟΜΕΝΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ **ΛΙΣΤ**

«ΣΤΟ ΜΑΕΣΤΡΟ ΜΑΣ ΚΡΙΝΟ»

**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΣΕ ΝΕΑΡΗ ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΜΟΥ
ΚΟΜΗΤΑ ΚΡΙΝΟ – ΑΝΤΡΕΑ ΣΑΛΒΑΤΩΡ ΝΤΕ ΚΑΣΤΡΟ**

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟ ΜΟΥ

Ο Κόμης Κρίνο Αντρέ Σαλβατώρ Ντε Κάστρο, γεννήθηκε μεγάλος. Δεν τον έκαναν οι σπουδές του, ουδέ η αριστοκρατική οικογένειά του. Υπήρξε μια **εξέχουσα προσωπικότητα**. Αριστοκράτης και από πατέρα και από μητέρα. Δεν τον ξεχώριζε ο τίτλος του Κόμητα. Τον **ξεχώριζε** η όλη εμφάνισή του που τον επέβαλε στον **οποιονδήποτε** συνομιλητή του, με την **αναμφισβήτητη ακτινοβολία του**.

Υπήρξε **αληθινά σοφός**. Αυτός ήταν ο Διδάσκαλός μου της **Μεταφυσικής** και της **Πρώτης Φιλοσοφίας**, που ασχολείται με την **Αιτία του Παντός**. Αυτός είναι ο αγαπητός **Μαέστρος**, που τον αγάπησαν ντόπιοι Αιγύπτιοι και ξένοι και τον **λάτρευαν** οι λίγοι μαθητές του, όπως ο χαράζοντας από ευγνωμοσύνη τις λέξεις τούτες.

Αθήνα 4/6/1991
Νικόλαος Α. Μαργιωρής

ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΠΗΡΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ ΜΟΥ ΚΟΜΗΤΑ ΚΡΙΝΟ ΑΝΤΡΕ ΣΑΛΒΑΤΩΡ ΝΤΕ ΚΑΣΤΡΟ

-**Διδάχτηκα** την **Εσωτερική Φιλοσοφία** ή την **Αρχική Σοφία** των **Πρώτων Αρχών**. Ο φιλοσοφικός αληθινός Αποκρυφισμός, έγινε στέρεο μέσα μου βίωμα.

-**Διδάχτηκα** την **αρχαιολογία** με την **Αιγυπτιολογία** συνυφασμένη και συνενωμένη. **Ιερογλυφικά** και συμβολική παράστασή τους, με τις επτά συμβολικές κλίμακές τους, όπως στην Αιγυπτιακή αρχαία μουσική.

-**Διδάχτηκα** την **αρμονία**, με την αναγκαιότητα των ήχων, που σχηματίζει τη διανοητική πληρότητα, φτάνοντας ως την **υπερδιανοητική απαρχή**.

-**Διδάχτηκα** την **αρχαία Αιγυπτιακή** και την **Σανσκριτική**, καθώς και την **αρχαία Εβραϊκή**. Πήρα τις βαθιές βάσεις τους, για να γνωρίσω στη συνέχεια την τάση των λαών για την πνευματική ανύψωσή τους.

-**Διδάχτηκα** την **εσωτερική Χριστιανική Θεολογία**, στο βάθος και στο ύψος, στο πλάτος και στο μήκος.

-**Διδάχτηκα** τι είναι αυτό το ον που το λένε **ΑΝΘΡΩΠΟ**.

Αθήνα 4/6/1991
Ο ευγνώμων μαθητής του Ν. Α. ΜΑΡΓΙΩΡΗΣ

ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΕΡΙΣΤΩΘΕΙΣΕΣ ΓΙΑ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΚΡΙΝΟΥ ΝΤΕ ΚΑΣΤΡΟ

Προσπάθησα να μάθω, που βρίσκεται η **Οικογένεια Αντίπα**, στην οποία ο Διδάσκαλός μου, εύρισκε καταφύγιο. Η υψίφωνος **Καλλιόπη Αντίπα**, αυτή που λάμπρυνε τις όπερες του Μαέστρου, μαθήτριά του και φιλόδοξη ύπαρξη, προσέφερε στον ταπεινόφρονα χαρακτήρα του Διδασκάλου μου, καταφύγιο....

Η **ευγνωμοσύνη** αυτών που γνώρισαν τον μεγάλο άνδρα, στρέφεται και στρέφεται στην οικογένεια Αντίπα. Τέλος, η μαθήτριά μου **κα Ιωάννα Παληογιάννη**, με έβγαλε από το αδιέξοδο. Ο άνδρας της κος **Γιάννης Παληογιάννης** Αλεξανδρινός και φίλος μου, αποτάνθηκε στην οικογένεια Αντίπα και έλαβα από την **κα Κωνσταντσα Αντίπα – Χρίπη** αυτά που θα διαβάσετε και σεις.

Ευχαριστώ τόσο την οικογένεια Αντίπα – Χρίπη που συνόδευσε το βιογραφικό σημείωμα του Διδασκάλου μου.

Γλυφάδα 28/5/1991

Αξιότιμε κε Μαργιωρή,

Όπως ίσως γνωρίζετε, ο Ντε Κάστρο ήταν στενός οικογενειακός φίλος και συνεργάτης. Με γνώρισε από βρεφικής μου ηλικίας γι' αυτό, όταν ο αγαπητός μας φίλος Γ. Παληογιάννης μου ανέφερε το βιβλίο σας και το ενδιαφέρον σας για τον Κρίνο, πολύ μ' εσυγκίνησε.

*Τον αγαπούσα και μ' αγαπούσε σαν δεύτερος πατέρας μου. Πολλά διδάχτηκα από τον Κρίνο τον οποίο αποκαλούσα «**Κίνη**» από μικρή.*

Σας ευχαριστώ γιατί μ' εκάνατε να ζήσω παληές στιγμές ξανά, με το βιογραφικό σημείωμά του και σας συγχαίρω εκ των προτέρων για την έκδοση και αφιέρωση του βιβλίου σας στον αλησμόνητό μας Κρίνο Ντε Κάστρο.

Με τους θερμούς χαιρετισμούς και την εκτίμησή μου

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΝΤΙΠΑ – ΧΡΙΠΗ

Κόμης Κρίνος Ανδρέα Σαλβατώρ Ντε Κάστρο

Ο Κόμης Κρίνο Ανδρέα Σαλβατώρ Ντε Κάστρο, γεννήθηκε το **1894** στην **Οδησό** της **Ρωσίας**, από πατέρα **Κερκυραίο** και μητέρα την **Ουγγαρέζα Αϊντα** συγγενή του μεγάλου μουσουργού **Λιστ**.

Το 1896 φεύγουν με τον μικρό Κρίνο από την Ρωσία για εγκατάσταση στην **Αλεξάνδρεια** της **Αιγύπτου**.

Ο Κρίνος φοιτά στα σχολεία της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας όπου διακρίνεται για την ευφυΐα και την άριστη επίδοσή του στα γράμματα.

Το **1903** εγγράφεται στην Σχολή Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας όπου σπουδάζει βιολί και ταυτοχρόνως πιάνο στο "*Conservatoire Populaire*" και στα δύο διακρίνεται και πάλι.

Το **1911** τελειώνει το Γυμνάσιο και τελειοποιείται στις μουσικές του σπουδές. Δίνει την πρώτη του συναυλία βιολιού μόλις 17 χρονών, τότε έτυχε να τον ακούσει ο μουσουργός **Σαμάρας** που βρισκότανε στην Αλεξάνδρεια και τον συμβούλεψε να σπουδάσει στην Αθήνα.

Οι γονείς του με μεγάλη δυσκολία τον άφησαν να φύγει, γιατί ήθελαν το μοναχοπαίδι τους κοντά τους. Τελικά με την επιμονή του Κρίνου, φτάνει στην **Αθήνα** όπου αναγκάστηκε να εργαστεί κάνοντας μεταφράσεις, μικρές ενορχηστρώσεις, αντιγραφή θεατρικών έργων, παράλληλα με τις σπουδές του.

Τελειώνοντας μετά 2 χρόνια, εξασφαλίζει συνέχιση των σπουδών του στην Ιταλία. Δυστυχώς ο πατέρας του αρρωσταίνει και του γράφουν να επιστρέψει αμέσως στην Αίγυπτο, διαφορετικά θα ήταν η αιτία του θανάτου του πατέρα του κι αυτό, γιατί οι γονείς του δεν μπορούσαν ν' ανθέξουν στον

χωρισμό του.

Ο Κρίνος επιστρέφει στην Αλεξάνδρεια και αρχίζει ως πρώτο βιολί στο μεγάλο καζίνο «Μπελβύ», όπου έπαιζαν τότε οι πιο φημισμένοι μουσικοί με διευθυντή τον Γερμανό Χάλμη. Μετά το θάνατο του Χάλμη αναθέτουν στον Κρίνο την διεύθυνση της ορχήστρας.

Από το **1916** έως το **1932** αρχίζει την καταπληκτική δράση του στον Θεατρικό Τομέα.

Ως **Μαέστρος** παρουσιάζει όπερες, οπερέττες τις οποίες μεταφράζει ο ίδιος από τα Γαλλικά, Ιταλικά και Γερμανικά. Το **1920** αναλαμβάνει να καταρτίσει Φιλολογικά, Δραματικά και Μουσικά τμήματα διαφόρων Ελληνικών συλλόγων Αλεξανδρείας.

Καταρτίζει χορωδίες, δίνει διαλέξεις, ανεβάζει θεατρικά έργα, συνθέτει, συνεχίζοντας να προσφέρει ακάματα στην παροικία την πολύτιμη συνεργασία και τις πλούσιες γνώσεις του σε πάμπολλες φιλανθρωπικές εκδηλώσεις αφιλοκερδώς.

Το **1926** κατ' εντολή της Κεντρικής Επιτροπής των Δωδεκανησίων Αλεξανδρείας, συνθέτει και στιχουργεί τον **Δωδεκανησιακό Ύμνο**, τον οποίο πρωτοτραγουδίασε η υψίφωνος **Καλλιόπη Αντίπα**, με συνοδεία των σαράντα πέντε οργάνων της Ελληνικής Φιλαρμονικής, στο μεγάλο καζίνο «Ριβιέρα» της Αλεξανδρείας.

Εκτός των έργων που μετέφρασε ο Κρίνος, εξέδωσε φυλλάδια μελετών **κοσμογονίας, αρχαιολογίας, ιστορικά, φωνητικής και μουσικής τέχνης** κ.α. Έγραψε και δίδαξε πολλές κωμωδίες, μονόπρακτα, επιθεωρήσεις, Όπερες όπως «*Η Πτώση των Μεγάρων*», «*Λισέ*», «*Νίτοκρις*», «*Βασίλισσα Χατσεψούτ*», «*Μέγας Αλέξανδρος*» κ.α.

Ο Κρίνος ήταν ένας **ευαίσθητος χαρακτήρας, δίχως κομπασμούς και υπεροψία**. Το χρήμα **δεν** τον ενδιέφερε και η **ευγένεια** ήταν το κύριο χαρακτηριστικό του, είτε σε στιγμές χαράς, είτε πίκρας ή θυμού.

Το **1968** αρρώστησε και μεταφέρθηκε από γνωστούς του καλούς φίλους στο ιταλικό νοσοκομείο, όπου οι γιατροί διαπίστωσαν πως έπασχε από ουρία. Μετά από λίγες μέρες στις **3 Αυγούστου** του ίδιου χρόνου, ο Κρίνος άφησε την τελευταία του πνοή.

Ετάφη στο Ορθόδοξο Κοιμητήριο της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας, στις 4 Αυγούστου, συνοδεία Προξενικών Αρχών και πλήθους εκτιμητών του έργου και της προσωπικότητάς του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΝΤΙΠΑ – ΧΡΙΠΗ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟ ΜΟΥ ΚΟΜΗΤΑ ΚΡΙΝΟ ΑΝΔΡΕΑ ΣΑΛΒΑΤΩΡ ΝΤΕ ΚΑΣΤΡΟ. ΑΠΟ ΝΙΚΟΛΑΟ ΜΑΡΓΙΩΡΗ

Νέος πολύ στην ηλικία, στη κοσμοπολίτικη Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, γνώρισα το Διδάσκαλό μου Κόμητα Ανδρέα Σαλβατώρ Ντε Κάστρο στις συγκεντρώσεις των πνευματικών ανθρώπων αυτής της πόλης.

Αλλά προ πάντων τον ε γνώρισα **προσωπικά** και **πολύ κοντά**, στις **ελευθεροτεκτονικές στοές** της πόλης του Αλεξάνδρου, όπου σύχναζε **ό,τι πνευματικά καλύτερο** υπήρχε στη κοσμοπολίτισσα Αλεξάνδρεια.

Εκεί **μαγεύτηκα** με το ανεκδιήγητο μουσικό ταλέντο του, με τα αρμόνια

που χρησιμοποιούνταν στα φιλοσοφικά εργαστήρια των ελευθεροτεκτόνων. Και ύστερα, στις αίθουσες της παραμονής και αναμονής, με το παίξιμό του στο πιάνο.

Δεν υπήρχε άνθρωπος που να μην εγένετο ευθύς αμέσως θαυμαστής του και φίλος του. Βιολί, πιάνο, αρμονία και κάθε όργανο στα χέρια του, μεταβάλλονταν σε θείο όργανο στα χέρια του Δασκάλου, που έβγαζε από μέσα του την τελειότητα, έτοιμη σκάλα να σ' ανεβάσει στους άνω ουραμούς, όπου η κοιτίδα της Θείας Τελειότητας.

Δεν ήταν μόνον ο μάγος ο αμίμητος της Θείας μουσικής του. **Είχε** την **όλη γνώση μέσα του** και με **πηγαία μετριοφροσύνη** άφηνε στις κατάλληλες στιγμές να βγει απ' το βαθύ του είναι, το **μέλι** που η **Θεία Πρόνοια** τού το τροφοδοτούσε. Ένα μέλι γνώσης, σοφίας, ταπεινοφροσύνης και προπαντός **αγάπης με δίχως εγωισμό, αγάπης με θυσία.**

Γεννήθηκα στη **Στοά Ακακία** και υπήρξε ο **νονός μου**. Εκεί **θαύμασα** τη γνώση και την ανθρώπινη διδασκαλία του, που έμοιαζε περισσότερο με **Θεολόγο**, παρά με θετικό φιλόσοφο.

Δε συνεβούλευε για τίποτα. Σου έδειχνε με **ζωντανά επιχειρήματα τα πρέπει**, τα **αρεστά** προς το Θεό και τα **αναγκαιούντα** για την αναγκαιότητα της τελειοποίησής σου.

Ήταν ο **μάγος** και του **λόγου**. Ενός λόγου **υπερανθρώπου**, που **δεν** φιλοδοξούσε να σε εντυπωσιάσει, αλλά να σε γεμίσει με **γνώση ΓΝΩΣΤΙΚΟΥ** και **όχι** με υποβολές αλήθειας για να σε κάμει ΠΙΣΤΙΚΟΝ. **Γνώριζε** τόσο καλά την **ψυχολογία**, όσο και την **αρχαιολογία** και τη **φιλοσοφία** και την αγαπημένη **ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΟΥ**.

Η **αρχαιολογία** και η **μυθολογία**, η **Αιγυπτιαολογία** και η **Ιερογλυφική**, ήταν τόσο γνωστά του, όσο η **αρμονία**, η συνθετική των ήχων και η **Θεολογία** του **ΘΩΘ**, του **Ερμή του Τρισμέγιστου**.

Πολλά βράδια, με τον **Αδαμάντιο Παχουντάκη**, με τον **Αλέξανδρο Σούερ** και με άλλους του πνεύματος μεγιστάνες, άνοιγε **βαθιά τις αλησμόνητες διδασκαλίες του**, που έδειχναν την **Ενότητα των Πάντων**, μέσα σ' όλο το διαμορφωμένο Σύμπαν, όπου τα πάντα είχαν την πνοή τους, όπως σε μια συμφωνική ορχήστρα, όπου το κάθε όργανο δίνει το δικό του φώνημα.

Ο Παχουντάκης ωκεανογράφος και υδατολόγος και μυημένος, συμφωνούσε απόλυτα στις αναλύσεις του μέτρου και της αρμονίας, που ο Μαέστρος (Κρίνο) διέτύπωνε.

Ο εκπαιδευτικός Αλ. Σούερ, υπέβαλε πάντοτε ερωτήσεις, ώστε να βρει την ευκαιρία ο Κρίνο και να δώσει **όλη τη γνώση του**, που δεν άφηνε τα **54 σανσκριτικά γράμματα**, ούτε τα **24 ιερογλυφικά** με τα **οκτακόσια προσδιοριστικά** και **διακόσια ιδεογραφικά**, δίχως να μας πει τι κρύβει και τι συμβολίζει και τι μπορεί αποσυμβολιζόμενο να δώσει στην τωρινή ανθρωποκοινωνία.

Ήταν μια **κινητή βιβλιοθήκη**. *Δεν υπήρχε κάτι που δεν γνώριζε*. Μα δεν κατείχε μόνο τη χρήση του κάθε φιλοσοφικού ή θεολογικού ή μουσικού ή επιστημονικού συστήματος ή δόγματος. **Γνώριζε γιατί διατυπώθηκε έτσι και ποιες υπήρξαν οι ανάγκες της παρουσίας του.**

Τον θαύμασα στην όπερά του **ΝΙΤΟΚΡΙΔΑ**. Αποθεώθηκε. Η αρμονία των οργάνων που συνόδευαν, ανέβαζε τον θνητό στα επουράνια και η υψίφωνος **κα Καλλιόπη Αντίπα**, υπήρξε τόσο μεγάλη, που δεν πιστεύω να υπήρξε άλλη ούτε και θα υπάρξει, στην απόδοση του ρόλου της.

Εκείνος έκλαιγε μετά τη δόξα του αυτή. Αλλά και οι άγνωστοι στον κόσμο μαθητές του, κλαίγαμε μαζί στη δόξα του Δασκάλου μας. Αναφέρω αυτούς που έχουν αλίμονο πεθάνει. Τους **Οδυσσέα Βολανδρέου** και τον **Θεόφραστο Δελφό**. Μαζί μας και πολλοί άλλοι, που ζούνε στην Αυστραλία ακόμα και εδώ στην Αθήνα μας.

Μουσουργός, μουσικοσυνθέτης, μαέστρος, παίκτης και Δάσκαλος και εκπαιδευτής υπομονετικός, της απαραίτητης γνώσης για την απόδοση των έργων που ανέβαζε φέρνοντάς τα προς την αληθινή ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ.

Αλλά μη λησμονήσουμε τον ΑΝΘΡΩΠΟ. Σαν τον Διδάσκαλό μου, ΟΥΔΕΙΣ μέχρι στιγμής γεννήθηκε. Τα ΠΑΝΤΑ μοίραζε. Ακόμα και τα ρούχα του, τα παπούτσια του και τα εσώρουχά του.

ΟΛΑ τα έδινε σ' αυτούς που τα ζητούσαν, **χωρίς** καμιά άρνηση ή επιφύλαξη. Μόλις τα έπαιρνε απ' τη δουλειά του, από κάποιο έργο του, από τα οφειλόμενα των εκμεταλλευτών του, **αμέσως** τα σκορπούσε, τα μοίραζε και τα ξεφορτωνόταν.

Όλα αυτά **χωρίς** καμιά επίδειξη, **χωρίς** ΠΟΤΕ ΤΟΥ να τα πει σε κανέναν, παρά τα απομάκρυνε από τα μνήμη του και ποτέ του μα ποτέ του δεν τα ανέφερε.

Τα **παράσημά του**, του **Βατικανού**, της **Γαλλίας** και άλλων Χωρών, που ποτέ δεν έμαθα και ποτέ του δεν μου είπε, ήταν μόνιμα και πάντα στα **ενεχυροδανειστήρια** της Αλεξανδρείας. Στις μεγάλες μέρες, τον πιέζαμε πολύ να μας φανερώσει που ήταν ενεχυρισμένα, για να τα πάρουμε, να τον υποχρεώσουμε να τα φορέσει για τον κόσμο που περίμενε να δει τον ταπεινόφρονα και σοφότατο Διδάσκαλό μου, τον αξέχαστο Μαέστρο Κρίνο...

Κάποτε στον ενθουσιασμό του και στην εκτίμησή του, **μου χάρισε το προσωπικό ρολόγι του**, όπως αυτά που βάζαμε στις τσέπες του γελέκου τότε. Μου είπε κλαίοντας, πως η μητέρα του, του το έστειλε στην Ιταλία, στη Νάπολη που σπούδαζε και του έγραψε, πώς κάθε δευτερόλεπτο που περνούσε έλιωνε απ' την αγάπη της γι' αυτόν...

Το πήρα. Μου πρόσθεσε. **Για σένα Νικόλαε (έτσι με καλούσε πάντα) θα είναι ο αχώριστος οδηγός σου, που κάθε δευτερόλεπτο που δείχνει, θα πρέπει να το χρησιμοποιείς για την ανάβασή σου προς την τελειότητα...**

Ήλθαν κάποια φορά και οι κακές μέρες για τον Ελληνισμό της Αιγύπτου. Μαζί με τη μακαρίτισσα γυναίκα μου **Λαΐτσα**, τον συναντήσαμε για να τον αποχαιρετίσουμε. Κλαίγαμε όλοι. Εγώ πια μεστωμένος άνδρας, κατατραυματίστος από τον τελευταίο πόλεμο και με δυο παιδιά, έφευγα για το άγνωστο... Σαν βεβαιώθηκε πως θαρχόμουν στην Ελλάδα, χάρηκε πάρα πολύ. Στην κλαίουσα γυναίκα μου είπε. **«Ο Νικόλαος είναι διαμάντι. Ακόμα και στα κόπρια να πέσει, θα μείνει διαμάντι πολύτιμο και ανεκτίμητο. Γι' αυτό μη φοβηθείς την προσφυγιά προς την Ελλάδα».**

Έτσι χωρίσαμε φυσικά, αλλά **ποτέ πραγματικά**. Πάντα συνομιλούσαμε για τα αιώνια μεταφυσικά μας θέματα.

Πριν μου περάσουν τα πολεμικά τραύματα του τελευταίου πολέμου, έκαμε τα πάντα για να με πείσει πως θα γίνω καλά και θα έπρεπε να ανοίξω μια νέα **Φιλοσοφική Στοά** στην **Αλεξάνδρεια**. Έτσι έχτισα (άνοιξα) τον **ΑΡΧΙΜΗΔΗ**. Το βράδυ εκείνο ήταν τόσο ευτυχής, που έπαιξε πιάνο – αρμόνιο με όλη την ψυχή του. Όλοι μας είχαμε συγκινηθεί τόσο πολύ, που δεν θέλαμε να διακοπεί εκείνη η θεία μουσική.

Σαν μίλησα αργά αργά, με τραύματα ακόμα στο κεφάλι και στη γλώσσα, ανέφερα πως όσα τώρα λέγω, δεν είναι δικά μου, αλλά είναι η

γνώση η δική του, που αντανακλάται πάνω του. Έβγαλε παράσημα που φορούσε και τα κρέμασε στο στήθος μου, φωνάζοντας πως ο σπόρος που έσπειρε, θέριψε και πολλαπλασιάστηκε και γέμισε τις αποθήκες μου, παίρνοντας μια νέα όψη πνευματικής απόδοσης, που είναι άπειρα μεγάλη από τη δική του...

Όμως, ποτέ δεν έφτασα το πνεύμα του. Ένιωθα πάντα μαθητής του και παραμένω πάντα ταπεινός μαθητής του. Είμαι ακόμα σκώληκας. Εκείνος ήταν χρυσαλλίδα. Αυτά τα ελάχιστα γράφω για την ταπεινότητά του.

Του χρειάζονται εγκώμια όσα δεν γράφτηκαν για ΚΑΝΕΝΑ ΠΟΤΕ.

Αθήνα 7/6/1991
N.A. ΜΑΡΓΙΩΡΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Τόσο ο Πρόλογος της δεύτερης έκδοσης των Φαραώ Ακενατόν και Τουταγχαμών, όσο και η Εισαγωγή της δεύτερης έκδοσης, είναι **ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ** στη μνήμη του σεβαστού μου Διδασκάλου **Κρίνο Αντρέ Σαλβατώρ Ντε Κάστρο**, που κλείνει φέτος στις 3 Αυγούστου, τα είκοσι τρία χρόνια του θανάτου του (*Αλεξάνδρεια Αιγύπτου 3 Αυγούστου 1968*).

Η σοφία του ανδρός, είναι **ΑΔΥΝΑΤΟΝ** να αποδοθεί από τον **οιονδήποτε μαθητή του**, ομοίως και ή εκτιμητή τού έργου του ή θαυμαστή. Αυτό γιατί, πρέπει ο εξυμνητής της τελειότητάς του, να έχει φθάσει σε **υψηλό διανοητικό και υπερδιανοητικό σημείο**, να **εννοήσει** την υπερδιανοητική εξέλιξή του και να συλλάβει τα **βαθιά του θεωρήματα του Σύμπαντος Κόσμου**.

Είχα την τύχη να γίνω μαθητής του και μάλιστα **πολύ αγαπητός του**, στη **Μεταφυσική Φιλοσοφία** και στην **Επιστήμη των Πρώτων Αρχών**, όπου διδάχτηκα τα Αίτια της μορφικής παράστασης των κόσμων, απόρροια της **μοναδικής Ουσίας του Πατέρα**.

Αυτό βέβαια δεν θα πει πως αδιαφορούσα για την αρχαιολογία, την Αιγυπτιολογία και τη Θεολογία, την αρμονία και τη μουσική, που εμπράκτως άκουγα διδασκόμενη, στο πιάνο και στο βιολί.

Με πείραζε ονομάζοντάς με **«Νικόλαε Αδάμαντα»** και συνεπλήρωνε πως ο αδάμας και αν παραπέσει μέσα σε κόπρια, **αδάμας** θα παραμένει **αιώνια**.

Σαν έφυγα από την Αλεξάνδρεια πριν από το 1960, περίπου ένα χρόνο, καθίσαμε μια ολόκληρη νυχτιά και είπαμε τα όλα του κόσμου τα καλά και τα κακά και την ανάγκη να μεταδίδεται η σπίθα της Αλήθειας από γενεά σε γενεά, για το καλό το κόσμου.

Οι ώρες ήταν τραγικές και δύσκολες. Με **ενεθάρρυνε Πατρικά** και με **παρότρυνε να επαναπατρισθώ** στη **λατρευτή Πατρίδα την Ελλάδα**. Μου **ζήτησε και πήρε την υπόσχεσή μου**, ότι **δεν** θα λησμονήσω να διδάσκω την ΑΛΗΘΕΙΑ όσο θα ζούσα, στη χώρα των προγόνων μας. Την υπόσχεσή μου αυτή **κράτησα** από την πρώτη μέρα, που επαναπατρίστηκα στην ιδιαίτερη Πατρίδα μας, τη λατρεμένη για μας τους Αιγυπτιώτες, **ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ...**

Δεν αρκούν τα βιβλία του κόσμου, να γράψω τις **σοφές διδασκαλίες του διδασκάλου μου Κρίνο**. Στο παρόν συμπλήρωμα του βιβλίου τούτου (Φαραώ Ακενατόν και Τουταγχαμών), που τοποθετείται στη

δεύτερη έκδοσή του, τοποθετώ τα **Ιερογλυφικά** και τη **μέθοδο** για απαρχή μελέτης των **ιερογλυφικών**, όπως τα διδάχτηκα από το διδάσκαλό μου. Επίσης σας παρουσιάζω **φιγούρες Γιόγκα**, όπως διδάχτηκα κι αυτές από το διδάσκαλό μου Κρίνο. Αλλά, θα ήταν ασυνέπεια αν περιοριζόμουν στα ελαχιστότατα αυτά, για να μνημονεύσω το **Άγιο Όνομά Του**.

Έδωσε στην ψυχή μου, **τόσες πληροφορίες και ερεθισμούς**, όπως **Εκείνος** έλεγε, που αυτή, η ψυχή μου, **δονούμενη** από την αναμφισβήτητη **σοφία του**, έβγαλε και **συνεχώς βγάζει** τα φυλασσόμενα μέσα της **Αιώνια Αρχεία**, που περιέχουν της ανθρωπογονίας τα προϋπάρχοντα αίτια παρουσίας της.

Παντού ήταν Διδάσκαλος. **ΚΑΤΕΙΧΕ** την αλήθεια και **δεν** αρνούσαν να την παρουσιάσει, σ' αυτούς που διψούσαν να την πάρουν.

Ανάμεσα σε πολλούς συμμαθητές μου, διεκρίνονταν για τη manía της αποθησαύρισης των πνευματικών του θησαυρών και οι μακαρίτες, όπως έχω πληροφορηθεί προ καιρού, **Θεόφραστος Δελφός εκ Χίου** και **Οδυσσέας Βολανδρέου εκ Βόλου**.

Οι υπόλοιποι συμμαθητές μου, κατέφυγαν στην **Αυστραλία**, όπου και ζουν. Διαβάζοντας τους Φαραώ της Δεύτερης Έκδοσης, θα βρέξουν με τα θερμά της ευγνωμοσύνης τους δάκρυα, τις λίγες αυτές γραμμές που γράφω, για τον **ανεπανάληπτο Διδάσκαλό μας**.

Οι φίλοι και θαυμαστές του, ήταν χιλιάδες χιλιάδων, τόσο Ιθαγενείς Αιγύπτιοι, όσο και ξένοι Ευρωπαίοι. Μα οι πιστοί του ήταν οι Έλληνες φίλοι και μαθητές του, θαυμαστές και ακόλουθοί του.

Οι γονείς δίνουν τη ζωή. Οι διδάσκαλοι προσφέρουν την καλή ζωή. **Εμένα ο Διδάσκαλός μου**, μου έδωσε την **Άριστη Ζωή**, αυτή που χρησιμοποίησα στο βίο μου αυτό σε φίλους και εχθρούς, σε πλούσιους και φτωχούς, σε γνωστούς και άγνωστους, σε συγγενείς και ξένους.

**ΑΙΩΝΙΑ ΘΑ Σ' ΑΓΑΠΩ
ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΕ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΚΡΙΝΟ ΝΤΕ ΚΑΣΤΡΟ
ΑΓΑΠΗΤΕ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕ ΜΟΥ.**

**Αθήνα 4/6/1991
Ν.Α. ΜΑΡΓΙΩΡΗΣ**

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

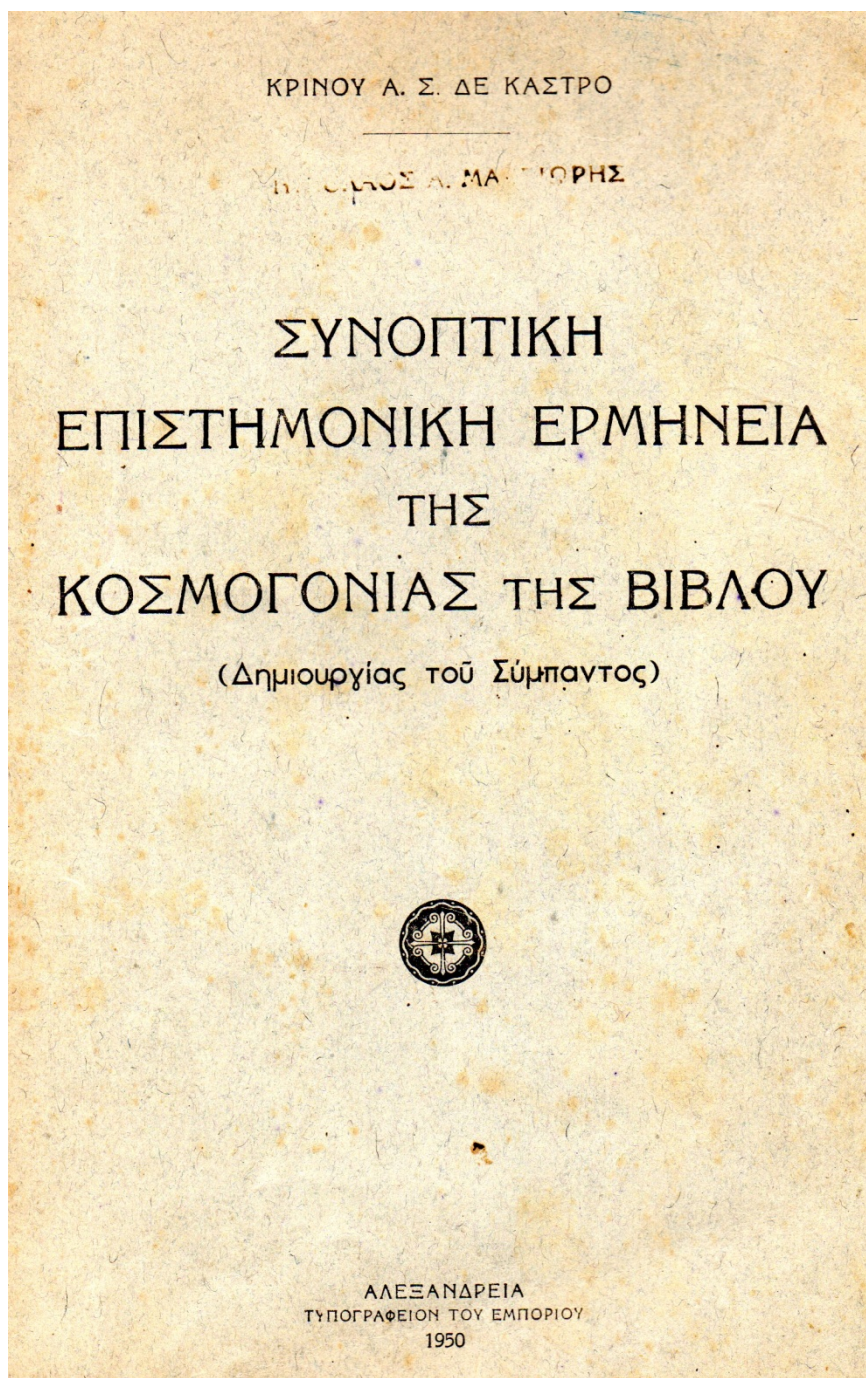
Η δεύτερη έκδοση των **Φαραώ Ακενατόν και Τουταγχαμών**, συμπίπτει με την αποχώρηση από τον κόσμο της μορφής του Διδασκάλου μου **Κρίνο**. Γεννήθηκε στα 1894 στην **Οδησό της Ρωσίας** και πέθανε στην **Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου** στις **3 Αυγούστου του 1968**. Είκοσι τρία χρόνια πέρασαν από τη μέρα της ανάπαυσής του και της πνευματικής του απολύτρωσης.

Βρισκόμουν από χρόνια στην Ελλάδα σαν μόνιμος πια κάτοικός της και κάποια ώρα έμαθα τον ανθρώπινο θάνατό του. **Ποτέ** δεν έπαψα να μνημονεύω το όνομά του, τόσο στον προφορικό λόγο μου, όσο και στον γραπτό λόγο μου.

Για μένα, υπήρξε ο **Φωτεινός Οδηγός**, που με πέρασε απ' τα σκοτάδια της ζωής, φέρνοντάς με στα **Ηλύσια Πεδία**, όπου το **Φως της**

Γνώσης κατεύγαζε τα σκότη της ζωής. Όμως το δράμα της προσφυγιάς μου, συμπληρώθηκε με την απώλεια των πολύτιμων σημειώσεών μου, από τις σοφές διδασκαλίες του και γνώσεις. Παρά ταύτα, κράτησα μέσα στο Νου μου, σαν αληθινό φυλακτό, τις μεγάλες αλήθειες του, που με βοήθησαν να γράψω σωστά, τα συγγράμματά μου.

Μπροστά μου έχω το μόνο αναμνηστικό κειμήλιό μου, το μικρό μα σοφότατο βιβλίο του «ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Δημιουργίας του Σύμπαντος)», ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ 1950.

Το **σοφό** αυτό βιβλίο του, δείχνει τις άπειρές του γνώσεις, τις Θεολογικές, Θεοσοφικές, Οντολογικές, Ψυχολογικές, Ιστορικές, χημικές,

παλαιοντολογικές, αρχαιολογικές, Μουσικές και Αρμονικές, τις Βιολογικές, τις Ζωολογικές, τις Γεωπονικές, τις Μυστικές Επιστήμες και **ιδίως τις γνώσεις** που προέρχονται από **διόραση** και **διακοή**.

Εκείνο όμως που τον διέκρινε ευθύς αμέσως, ήταν **η γνώση των αρχαίων ανατολικών γλωσσών**, που τις κατείχε και τις χειρίζετο με **τόση λεπτομέρεια**, που σε κάθε γράμμα τους, υπήρχε ένας ξέχωρος συμβολισμός. Αυτόν τον αποσυμβολισμό ζητούσε κι αυτόν δίδασκε στους μαθητές του, που μπορούσαν να συλλάβουν το βαθύ Εσωτερικό τους ΜΗΝΥΜΑ...

Στο προαναφερθέν σύγγραμμά του, δείχνει αυτές τις σπάνιες γνώσεις του. Πολλοί, τον γνώρισαν μόνον ως μουσικό και μουσικοσυνθέτη. Ο **γράφων** είχε την τιμή να τον γνωρίσει **ως αληθινό εσωτεριστή – μεταφυσικό – φιλόσοφο** και ιδίως **ως σοφότατον άνδρα**.

Η δεύτερη έκδοση γίνεται προς τιμήν του Διδασκάλου μου Ντε Κάστρο, που μου γνώρισε τις **Μεγάλες Επιστήμες της Αλήθειας**, αυτές που αποτελούν τις **Αιτίες των Πρώτων Αρχών**, μεσ' τις οποίες φιγουράρουν **Η ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑ** και **Η ΟΝΤΟΛΟΓΙΑ**.

Δεν έχει καμία απολύτως σχέση, ότι εγώ ακολούθησα μονάχα την Μεγάλη Επιστήμη των Πρώτων Αρχών, τη Μεταφυσική μονάχα Επιστήμη, που την απόδωσα στα έργα μου, όπως **εγώ προσωπικά την πραγμάτωσα**.

Τους **βασικούς ερεθισμούς**, μού τους δημιούργησε ο Διδάσκαλός μου **Κρίνο**, συνοδεύοντάς τους με **τόση δονητική πνευματική ανύψωση**, ώστε καλλιεργούμενοι μέσα στο είναι μου, να δώσουν στα κατοπινά χρόνια της ζωής μου, τους καρπούς που έχετε στα χέρια σας.

Υπήρξε **μεγάλη προσωπικότητα** και μια **πολυσύνθετη μορφή**. Την ίδια ώρα που δίδασκε αρχαιολογία, απαντούσε διορθώνοντας τον ερωτούντα για τη κοσμογονία ή τον αποσυμβολισμό ενός ιερογλυφικού ή ιερατικού Αιγυπτιακού συμβόλου.

Μια μέρα ήμουνα στη **Λαϊκή Βιβλιοθήκη «ΜΕΤΑΞΑ» της Αλεξανδρείας**, όπου απ' τα χαράματα, έψαχνα να βρω τις γνώμες των μεγάλων για τον **ΜΥΣΤΙΚΙΣΜΟ**. Ήμουν νεαρός ερευνητής με πάθος... Με παρατήρησε σαν είδε ανοιχτά μπροστά μου τα 15-20 συγγράμματα όλων των εποχών και όλων των απόψεων για το θέμα τούτο, που το είχαμε εξονυχιστικά αναλύσει την προτεραία, μαζί με άλλους μαθητές του.

«Βγες έξω στη φύση να βρεις αυτό που αναζητάς με τέτοιο πάθος. Στις σπίθες των πετάλων των αλόγων, που σέρνουν τις μεγάλες κατάφορτες καρότσες με βαμβάκι, στις αστραπές και βροντές, στα κύματα της θάλασσας και στη σιγή της απέραντης ερήμου, θα βρεις αυτό που στα άψυχα αυτά βιβλία ζητάς».

Όταν μεγάλωσα είδα την αλήθεια των λόγων του και σαν πραγμάτωσα τούτη την αλήθεια, έκλαψα για τη γραμμή της ανεύρεσής της, που μου έδωσε.

ΑΙΩΝΙΑ ΣΟΥ Η ΜΝΗΜΗ ΔΑΣΚΑΛΕ ΜΟΥ.

Αθήνα 4/6/1991

Ο ΕΥΓΝΩΜΟΝΩΝ ΜΑΘΗΤΗΣ ΣΟΥ Ν. Α. ΜΑΡΓΙΩΡΗΣ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ 1991

Κλείνω τη δεύτερη έκδοση του βιβλίου μου **«Οι Φαραώ Ακενατόν και Τουταγχαμών, με συμπληρωματική και επεξηγηματική ύλη»**, αφιερωμένη στο σεβαστό πρόσωπο του Διδασκάλου **Κόμητα Κρίνο Ανδρέα Σαλβατώρ Ντε Κάστρο**, με τα εξής συμπληρωματικά λόγια.

Κατάπληκτοι παραμένουμε από την αναλλοίωτη ψυχοσύνθεση του Αιγυπτιακού λαού, στο πέρασμα των αμέτρητων χιλιετηρίδων. Άλλαξαν οι κατακτητές του, αλλά αυτός, παρέμεινε απόλυτα προσηλωμένος στα φυλετικά του ιδεώδη. Άλλαξε τη θρησκεία του δυο με τρεις φορές, αλλά στο βάθος έμεινε **ένας παραδειγματικός θεϊστής**, που οι θρησκείες συμφώνησαν στις προαιώνιες παρακαταθήκες του.

Ο **Θωθ** ή **Θωτ** ή **Τεχουτί** ή **Ερμής Τρισμέγιστος**, υπήρξε ο μετακατακλυσμαίος αναμορφωτής του. Η δικλαδική θρησκεία του, **πολυθεϊσμός** και **μονοθεϊσμός**, ψυχοτροφούσε τον Αιγυπτιακό λαό με τέλεια επιτυχία. Οι εισβολές των ζηλότυπων γειτόνων του, Λιβύων, Νουβίων, Ασιατών και ανθρώπων της θάλασσας, δεν μπόρεσαν να παραμείνουν μόνιμοι κύριοί του, ουδέ να τού μετατρέψουν τη γλώσσα του και τον θαυμαστό Θεϊσμό του...

Από τα βάθη του θρησκευτικού του πιστεύω, προήλθαν **τρεις Μονοθεϊστικές Θρησκείες**, που διατηρούνται ως τα σήμερα, ακμαίες και ελπίζουσες...

- 1) Εβραϊσμός
- 2) Χριστιανισμός
- 3) Μωαμεθανισμός

Όποιος γνωρίζει βαθιά τα πράγματα, ξέρει πως **όλα** έχουν διδαχθεί από τον **ΘΩΘ** ή **ΘΩΤ** ή **ΤΕΧΟΥΤΙ** ή **ΕΡΜΗ ΤΡΙΣΜΕΓΙΣΤΟ**. Είναι ένα περισωθέν κομμάτι πολιτισμού, του προκατακλυσμαίου κόσμου. Ακόμα, όποιος δεν γνώρισε καλά την αρχαιότατη Αιγυπτιακή Θεολογία, δεν μπορεί να εννοήσει την εσώτερη θεολογία των τριών αναγραφέντων θρησκειών.

Τα **ιερογλυφικά γράμματα** της αρχαίας Αιγυπτιακής γλώσσας, είναι **σύμβολα περισωθέντα** του προκατακλυσμαίου ανθρώπινου πολιτισμού. Είναι πιο πολλά από χίλια στον αριθμό, αλλά **συγκροτούν** μέσα στο σύμβολό τους, **όλη την προπαρασκευή του Νου**, να συνθέτει στη διανοητική του λειτουργία την **τάξη** που πρέπει να ακολουθηθεί, για να παραμένει ο Νους του ανθρώπου **υγιής** και **τέλειος** στη φυσιολογική του λειτουργία...

Όμως, η αρχαία Αιγυπτιακή Κουλτούρα, είχε προχωρήσει τόσο πολύ στη γνώση των πραγμάτων της ύπαρξης του Σύμπαντος αυτού, ώστε προσδιόρισε με τη γνωστή φιλοσοφία του – θεολογία του, όπως σήμερα αποκαλούμε τα του ανθρώπου και Θεού, τη διανοητική εξέλιξη του ανθρώπου.

Είναι ο **ερμητισμός** που δίδαξε την εκπόρευση του Σύμπαντος από μια Ενιαία και Μόνιμη Αρχή, στην οποία θα επανέλθει τελικώς το εκδηλωμένο Σύμπαν, ευθύς ως πραγματοποιηθούν οι λόγοι της εκπόρευσής του. Ο **Ερμητισμός** λέγεται στην αποκρυφιστική γλώσσα **«ΙΕΡΗ ΚΑΙ ΘΕΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ»**.

«Ό,τι είναι επάνω, αυτό είναι ό,τι είναι κάτω» και τανάπαλι, προσδιορίζει τις του Νου φάσεις στη λειτουργία του, που φωτιζόμενος κατάλληλα ουρανοβατεί και απομακρυνόμενος από το Φως του Όσιρι, πίπτει στη χαμηλή θνητότητά του.

Ο **Ορφέας** έφερε στα Ελευσίνια Μυστήρια τα Αιγυπτιακά εσώτερα δόγματα **«ΤΑ ΟΡΦΙΚΑ ΔΟΓΜΑΤΑ»**, που συνετέλεσαν στο πνευματικό ύψωμα της φυλής μας, γιατί βαθιά τους περιείχαν την αναζητούμενη αλήθεια της ύπαρξης και της ανυπαρξίας.

Από τους στερημένους την Εσωτερική Γνώση, κατηγορήθηκε ο Ερμητισμός πως δίδασκε τη μαγεία. Αλλά ο αληθής Ερμητισμός, διδάσκοντας μαγεία δεν διδάσκει δεισιδαιμονία και φανατική προσκόλληση, αλλά τη λειτουργία του Νου του ανθρώπου, που σαν αφήνεται απληροφόρητος, από την αλήθεια – πραγματικότητα, γίνεται υπόδουλος των ενστίκτων του, της ζωώδους σύνθεσής του.

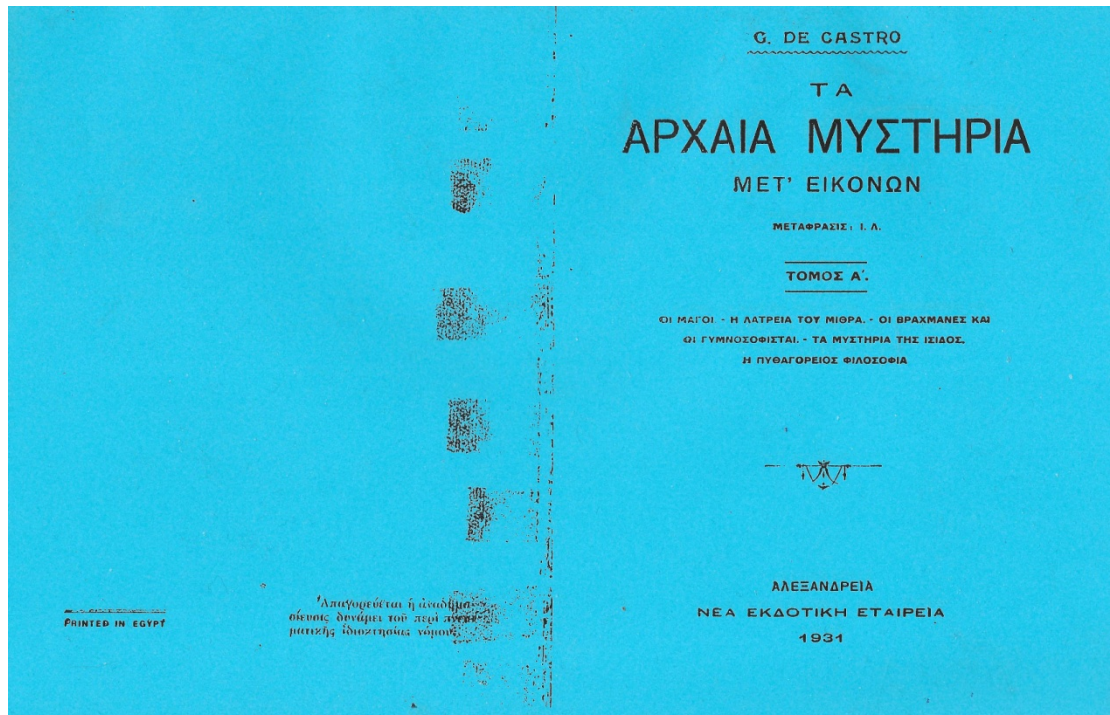
Η **Ερμητική μαγεία**, ανυψώνει το Νου στα **υπερδιανοητικά λειτουργήματα**, μεταβάλλοντάς τον, **Μύστη** και **Μυσταγωγό**, κοινωνό δηλαδή της λειτουργίας των γνωστών και άγνωστων νόμων, αυτού τούτου του Σύμπαντος, μέσ' το οποίο βρισκόμαστε.

Ο **Αμμώνιος Σακκάς** έδωσε το αναλογικό σύστημα στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου γύρω στον τρίτο αιώνα μ.Χ. και παρουσιάσθηκαν οι αναγωγικοί φιλόσοφοι (μυστικιστές). Έτσι ξεκίνησε ξανά η **ιερή Θεοσοφία**, η γνώση της αληθινής τάξης των πραγμάτων, αυτή που σαν **Σοφία Ορθή** δίδαξε ο **Κύριος Ημών Ιησούς Χριστός** και που το κατάλληλο σκεύος **Απόστολος Παύλος** όρισε ως δρόμο Χριστιανικό Πνευματικής Τελειότητας στην ανθρώπινη φύση.

Κλείνοντας τον επίλογο, αναθυμούμαι του Διδασκάλου μου τα λόγια για τη χώρα του Νείλου: *«Προσέφερε στην ανθρωπότητα το πρόπον. Ο άνθρωπος οφείλει πάρα πολλά στη χώρα, που έδωσε καταφύγιο στον καταδιωκόμενο νεογεννηθέντα Ιησούν Χριστόν».*

«ΑΙΩΝΙΑ ΣΟΥ Η ΜΝΗΜΗ ΑΞΕΧΑΣΤΕ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕ ΜΟΥ».

Αθήνα 9/6/1991

Εξώφυλλο βιβλίου Κρίνου Αντρέ Σαλβατώρε Ντε Κάστρο **«Τα Αρχαία Μυστήρια»** Α' Τόμος. Αλεξάνδρεια Νέα Εκδοτική Εταιρεία, 1931.

Πηγή: Βιβλίο Νικολάου Μαργιωρή «**Φαραώ Ακενατόν και Τουταγχαμών**»,
δεύτερη έκδοση. Εκδόσεις Ομακοείο Αθηνών.

<https://www.omakoio.gr/index.php/8-news/58-oi-farao-akenaton-kai-toutagxamon>

Και υλικό από το **προσωπικό αρχείο** του μαθητή του Ηλία Κατσιάμπα.

Για την Ακαδημία Γιόγκα Ν. Μαργιωρή-Ομακοείο Τρικάλων
Ηλίας Κατσιάμπα

www.omakoio.gr

Email: omakoeio@gmail.com

6974580768